

РЕШЕНИЕ

№ 2265

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 09.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **725** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал. 2 от ДОПК.

Образувано е по жалба на М. М. А.-А., [ЕГН], срещу Решение №ПО-04/19.01.2022г. на Директора на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите [населено място], с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл.121, ал.1 от ДОПК, с изх. №С210022-023-0003207/23.11.2021г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" към Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите [населено място].

Жалбоподателката намира оспореното решение на Директора на ТД на НАП [населено място] за неправилно и незаконосъобразно. На първо място посочва, че в постановлението изобщо липсват мотиви относно необходимостта от неговото издаване, както и че в него, не са изложени доводи за наличие на обезпечителната нужда, преди установяване на задълженията с Ревизионен акт, което представлява съществено процесуално нарушение. Не била извършена съпоставка на имущественото и финансово състояние на ревизираното лице, която да доведе до категоричен извод, че събирането на евентуално определените задължения би било затруднено или невъзможно. Излага конкретни съображения в тази насока. Освен това, се позовава и на това, че процесните обезпечителни мерки са наложени по време на спряно производство, което намира за незаконосъобразно.

Поради гореизложените съображения се претендира отмяна на оспореното решение на Директора на ТД на НАП-гр.С. и на потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

Ответната страна - Директорът на ТД на НАП [населено място], депозира писмен отговор на жалбата, в който оспорва същата. Позовава се на Разяснение изх. №2-28-76 от 16.12.2009г. на Изпълнителния директор на НАП, в което се приема, че при спиране на ревизионното производство на основание чл.34, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК ревизиращият орган не може да извършва валидни процесуални действия по установяване на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски на ревизираното лице. Същият обаче, предвид липсата на нормативна пречка, може да се предприема процесуални действия по предварително обезпечаване на вземанията.

В съдебно жалбоподателката чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на посочените в нея основания и моли за отмяна на оспореното решение. Не претендира разноски.

Ответната страна Директорът на ТД на НАП [населено място] се представлява от ст.юрисконсулт Р., която моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа и правна страна, съдът намира за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221021004200-020-001/26.07.2021г., връчена на 14.10.2021г., спряна със Заповед №Р-22221021004200-023-001/17.11.2021г., връчена на 19.11.2021г., възобновена със Заповед №Р-22221021004200-143-001/29.12.2021г., връчена на 04.01.2022г., било образувано ревизионно производство с обхват установяване на задължения на М. М. А.-А. по чл.17 от ЗДДФЛ за данъчните периоди от 01.01.2016г. до 31.12.2017г.

Видно от приложената по делото Заповед №Р-22221021004200-023-001/17.11.2021г., по искане на жалбоподателката, ревизионното производство е спряно на основание чл.34, ал.1, т.2 от ДОПК.

На 23.11.2021г., след датата на връчване на посочената по-горе заповед, е издадено процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Със същото спрямо жалбоподателката М. М. А.-А. е наложена възбрана върху 1/2 идеална част от недвижим имот, К.:68134.106.60.1.14, самостоятелен обект в сграда с идентификатор 68134.106.60.1.14, редставляващо жилище, с посочена в документа площ:76.00 кв.м., и прилежащи части: избено помещение №18-7кв.м.; таванско помещение №17-11,63 кв.м. и 6,15/100ид.ч. от общ. части на сграда, както и 6,15/100 от 1/2 от Поземлен имот с идентификатор 68134.106.59, целият с площ от 229.00кв.м., находящ се в [населено място], [община], област С., [улица], ет.3, ап.14.

По жалба на А.-А. , с Решение №ПО-04/19.01.2022г. на Директора на Териториалната

дирекция на Националната агенция за приходите-гр.С., постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. №С210022-023-0003207/23.11.2021г., е потвърдено. Решаващият орган е приел, че в случая са налице всички материалноправни предпоставки за прилагане на ПОМ, а направеното в тази насока искане е мотивирано в достатъчна степен; изложил съображения, че производството по налагане на ПОМ е самостоятелно такова в рамките на висящо, неприключило ревизионно производство, с оглед на което оставил жалбата против постановлението без уважение.

Жалбата на М. М. А.-А. срещу Решение №ПО-04/19.01.2022г. на Директорът на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите-гр.С. е депозирана в предвидения в разпоредбата на чл.197, ал.2 от ДОПК преклузивен срок, поради което и е процесуално допустима за разглеждане.

Главният спорен въпрос между страните е дали производството по налагане на ПОМ по реда на чл.121 от ДОПК е или не е част от ревизионното производство.

Настоящият съдебен състав споделя становището на жалбоподателката.

Предварителното обезпечаване на вземанията не е самостоятелно и особено производство по ДОПК, а видно от систематичното му място е част от данъчно - осигурителния контрол, осъществяван в производствата по ревизии и проверки, регламентиран в глава 15 от ДОПК (арг. от систематичното място на чл. 121 от ДОПК вкл. в сравнение с другите, особени производства, които са предмет на самостоятелна регламентация в глава 16 на ДОПК). Този извод се налага и от буквалното тълкуване на чл.121 от ДОПК, който предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат в хода на ревизията-т.е. като част от нея.

Следователно предварителното обезпечение е част от ревизионното производство.

Безспорно е обстоятелството, че Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, с изх. №С210022-023-0003207/23.11.2021г., издадено от публичен изпълнител в дирекция "Събиране" към Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - [населено място] е издадено в периода на спряна ревизия. Спирането на ревизията по реда на чл. 34 от ДОПК означава, че органите по приходите не извършват никакви действия, а следва да изчакат нейното възобновяване. Тези действия се отнасят, както до събиране на доказателства, така и до отправяне на искания за налагане на предварително обезпечение, както е сторено в настоящия случай, а и изобщо до всички процесуални действия по ревизията. Съгласно разпоредбата на чл. 35 от ДОПК ревизията се възобновява след като отпаднат основанията за спирането. В тази връзка следва да се посочи, че в действителност в разпоредбата на чл. 35 от ДОПК не е конкретизирано, че по време на спирането не се извършват никакви действия от органите по приходите, но характерът на спирането е достатъчен, за да се направи този логичен и обоснован извод. Освен това съгласно чл. 55, ал. 2 от АПК, приложим по силата на § 2 от ДР на ДОПК, възобновяването започва от това действие, при което

е било спряно и по този начин още веднъж се затвърждава становището, че в периода, в който ревизията е спряна, не може да се извършват никакви действия, което правило в процесния случай не е спазено. При тази законова регламентация се налага изводът, че действията на приходните органи по време на спряна ревизия не могат да произведат никакво действие. / В този см. Р.. № 963 от 08.05.2018 г. по адм. д. № 1497 / 2017 г. на X състав на Административен съд – Варна; Р.. № 842 от 18.06.2020 г. по адм. д. № 329 / 2020 г. на Административен съд – Благоевград; Р.. № 956 от 25.04.2019 г. по адм. д. № 179 / 2019 г. на VI състав на Административен съд – Пловдив; Р.. № 1003 от 15.07.2021 г. по адм. д. № 761 / 2021 г. на X състав на Административен съд – Варна; Р.. № 5692 от 19.9.2014 г. по адм.д. № 4728/2014 г. на Административен съд – София/.

Поради гореизложените съображения, постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки следва да бъде отменено, както и потвърждаващото го Решение №ПО-04/19.01.2022г. на Директора на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите-гр.С..

За пълнота на мотивите, следва да се посочи, че съдът намира останалите наведени възражения срещу законосъобразността на оспореното решение за неоснователни.

Съгласно разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК: , в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Терминът "може" сочи на възможност, която при осъществяване следва да е обоснована с целта на мерките в съответствие с фактите и обстоятелствата по случая.Процесната обезпечителна мярка е наложена на основание разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, регламентираща случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер, или установено по размер, но неизискуемо публично задължение - в хода на възложено и неприключило ревизионно производство и преди издаване на ревизионния акт, когато конкретния размер на публичните задължения все още не е окончателно установен. В този случай преценката за наличие на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК се прави с оглед очаквания размер на задълженията, като техния окончателен размер ще бъде определен при издаване на ревизионния акт, като е възможно, с оглед събраните доказателства в хода на ревизионното производство, да не се стигне до установяване на публични задължения. Тази характеристика показва привременния характер на предварителните обезпечителни мерки, като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания, като се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци и осигурителни вноски, но при доказана обезпечителна нужда.Мотивираното искане следва да конкретизира размер на очакваното публично задължение, то определя и обхвата на налаганата мярка по отношение на субекта, спрямо когото се налага - които изисквания в случая са съобразени. Наличието на искане с посочените реквизити обвързва компетентният орган по чл. 121, ал. 1 от ДОПК да разгледа и да се

произнесе по него при посочените рамки, както по отношение на субекта, така и относно размера на очакваните публични задължения, и да прецени с оглед на тези данни, дали е налице необходимост от налагане на предварително обезпечение. Тоест, в рамките на производството по издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и при съобразяване на условията по чл. 121, ал. 3 от ДОПК същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки. При предприемането на действия по предварително обезпечение публичният изпълнител е в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения и се ползва от преценката на ревизиращия орган. Публичният изпълнител не е контролен орган на ревизиращия орган по приходите и не може да оспорва неговото предположение, нито да го отхвърля. Ролята на публичният изпълнител е да прецени дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични вземания и след съобразяване с условията на чл. 121, ал. 3 от ДОПК да наложи предварителните обезпечителни мерки.

Видно от атакуваното постановление, същото съдържа обстоятелствата, мотивирали публичния изпълнител да наложи предварителната обезпечителна мярка. Налице е мотивирано искане на органа по приходите. На основание чл. 195, ал. 4 от ДОПК длъжникът не се уведомява за исканото от органа по приходите обезпечение, поради което и екземпляр от същото не му е предоставен предварително. Искането за предварително обезпечаване на ръководителя на ревизиращия екип не се предоставя на ревизираното лице за запознаване и не е приложение, т. е. неразделна част от издаденото постановление, тъй като то има изненадващ ефект и цели именно предотвратяване извършването на действия и сделки с цел ощетяване на бюджета и затрудняване на събирането на бъдещите публични вземания.

Предвид обаче извода на съда, че процесното постановление е било издадено по време на спряно ревизионно производство, то същото се явява незаконосъобразно, поради което и следва да бъде отменено, като следва да бъде отменено и Решението, с което същото е потвърдено.

Предвид изхода на спора, претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователна.

С оглед гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на М. М. А.-А., [ЕГН] Решение №ПО-04/19.01.2022г. на Директора на Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите-гр.С., с което е потвърдено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл.121, ал.1 от ДОПК, с изх. №С210022-023-0003207/23.11.2021г., издадено от Р. Я.-Г. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" към Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - [населено място].

ОТМЕНЯ Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, на основание чл.121, ал.1 от ДОПК, с изх. №С210022-023-0003207/23.11.2021г., издадено от Р. Я.-Г. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция "Събиране" към Териториалната дирекция на Националната агенция за приходите - [населено място].

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: